

[Bente Juncker]

stille det spørgsmål: Hvad sker der så, når man har gået i 6 måneder? Det spørgsmål vil jeg gerne stille ministeren. Sker der så noget ud over de ord, der står i lovforslaget? Hvad sker der så? Siger man, nu skal du altså ud og lave noget for din kontanthjælp, nu har vi sørget for at få dig ud af systemet, nu vil vi sørge for at få dig i gang? Hvilke initiativer sætter man i gang efter de 6 måneder? Stiller man krav til de 30- og 40-årige om, at hvis de vil blive på de 9 måneders ydelse, må de tjene nogle af pengene selv i en daginstitution som hjemmehjælper-suppleant eller som føl, således som statsministeren har sagt det?

Hvad har man egentlig tænkt sig at stille op, for der er ikke nogen gulerod i at komme ned på de 6 måneder? Det er et rent besparelsesfor-slag; der sker ikke en pind. Det ville altså være rart, hvis der kunne ske noget, om ikke for andre så for dem, det går ud over. Hvad har regeringen tænkt sig, hvis vi går med til en besparelse af den karakter? Skal folk så bare ud til nul og niks, eller har regeringen tænkt sig at tage nogle af de initiativer op, som jeg har nævnt ved tidligere lejligheder med, at det var på tide, at der blev stillet krav om, at folk på kontanthjælp tjente nogle af deres penge selv, så de fik en følelse af, at man faktisk havde brug for dem? Det får de ikke af dette forslag.

Svaret er meget afgørende for, hvordan CD vil forholde sig ved tredjebehandlingen. Jeg er klar over, at det vil give 120 mio. kr. i alt, men det er altså ikke nok, når vi har et hav af mennesker på passiv forsørgelse.

Vi kan da ikke være bekendt år ud og år ind bare at skære ned. Nu ved jeg godt, at den typiske kontanthjælpsmodtager kun får hjælp 6, 7, 8 måneder, men alligevel! Kunne vi dog ikke snart få nogle initiativer frem og få talt med fagforeningerne, så der kan ligge trykkesgarantier for dem, der er i arbejde, og så vi kunne få gang i specielt de lidt ældre kvinder, for de vil gerne selv.

Hvis vi skal gå med i sidste fase af en sådan besparelse, må jeg efterlyse, hvad der skal ske med de pågældende mennesker. Er de tabt? Får de et tilbud, eller hvad?

Lone Dybkjær (RV):

Jeg har lyttet meget omhyggeligt til det, fru Bente Juncker har sagt, og vil blot nøjes med at konstatere, at jeg er fuldstændig enig med hende.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Det er fra flere sider i folketings salen blevet sagt, at dette forslag ikke var det mest aktive-rende, man havde set. Det er rigtigt, at det er et besparelsesfor-slag, men et besparelsesfor-slag, hvorefter vi skal finansiere nogle uddannelses-pladser og nogle aktiveringstiltag for de 21-24-årige, så på den måde hænger tingene noget sammen.

Der har været talt en del om, at de unge mennesker skulle melde sig ind i en a-kasse, og hvad der skulle motivere dem til det. Jeg tror virkelig, de unge er motiverede, for jeg tror nemlig ikke på, og det kan jeg medgive flere af ordførerne, at de unge ønsker at være på kontanthjælp, de vil meget gerne i gang.

Der er fra to ordføreres side blevet talt om aktivering, og jeg har lyttet mig til, at det drejer sig om de forsøgsprojekter, der er i gang, og om der er brug for alle. Vi har syv kommuner i gang, og man venter på resultater derfra for at se, dels hvordan det er gået, og dels om der også kan komme en noget anden opfattelse af ordet arbejde ud af det.

Vi er nu begyndt at samle de første erfaringer ind, men det varer lidt endnu, inden vi kan komme med et resultat. Det er først her i løbet af foråret, man rigtig er kommet i gang i kommunerne, men jeg vil medgive ordførerne, at det bliver interessant at se af resultaterne, om det er den vej rundt, vi skal, for det er rigtigt, at det drejer sig om at komme i gang, og det er også det, man har gjort med de 18-19-årige, og fra januar får vi de 20-årige med.

Derudover er vi gået i gang med forhandlinger om, hvordan vi får de 21-24-årige i gang på arbejdsmarkedet, så det er hele tiden regeringens målsætning, at vi skal gøre, hvad vi kan for, at folk kan komme ud på arbejdsmarkedet. Jeg mener bare, det er vigtigt, at det er de unge, vi begynder med, så de får en arbejdsmarkeds-erfaring og arbejdsmarkedstilknytning. Hen ad vejen må vi så arbejde videre på at få alle grupper i gang.

Nu går lovforslaget formodentlig i udvalg, og dér er vi indstillet på at være positive over for at svare hurtigt på de spørgsmål, der kommer, så vi kan få en dialog i gang.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Først en ros til socialministeren. Jeg synes,